

Merre tovább, magyarok?

2026 május 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Figyelni, építkezni, összetartani, várni és készülni – ez a feladata mindazoknak, akik április 12-én csalódtak.

Néhány nappal az április 12-i választás után Alexa Károly József Attila-díjas író, újságíró, szerkeszt?, irodalomtörténész közösségi oldalán nyílt levélben tette közzé, hogy helyénvalónak tartaná, ha „kedves Sándor,

Viktor és Laci” nem vállalna képvisel?séget az új parlamentben. Meg is indokolta, miért?

Ti hárman vagytok a rendszerváltozás utolsó képvisel?i a magyar közpolitika legfels?bb szintjén. Ez olyan történelmi szerep, amit méltósággal kell tudomásul vennetek. […] Hiba volna a történelmi jelenlétet politikai jelenléttédegradálni. Stílusvétség is volna és kétes morális döntés is – történelmi léptékben pedig menthetetlen. Egy olyan parlamentben vállalni érdemi lehet?ségek nélküli – szinte „megélhetésinek” csúfolható – szerepet, amiben a vélhet? felkészületlenséget, hozzá nem értést és kisebbrend?ségi érzést, valamint a bekövetkez? kudarcokat alighanem a bosszúvágy fogja kompenzálni. Aminek a céltáblái Ti lesztek.

Hát nem lesznek. (Legalábbis az Országházban.) Ugyanis id?közben kiderült, hogy Lezsák Sándor, Orbán Viktor és Kövér László sem veszi fel a választáson elnyert képvisel?i mandátumát. Így az els? számú lakiteleki „alapító atya” 32, a Fidesz két alapítója pedig 36 évi folyamatos jelenlét után távozott az Országgy?lésb?l. Ez a szimbolikus lépés – visszalépés – is jelzi, hogy 2026-ban új korszak kezd?dik a „rendszerváltás rendszere” (1990–2010) és a nemzeti együttm?ködés rendszere (2010–2026) után.

Hogy milyen lesz, azt persze ma még senki nem tudhatja, még a diadalittas gy?ztesek sem, mert ?k is csak annyit tudnak (vagy akarnak) mondani, hogy valódi rendszerváltást fognak végrehajtani – azaz le akarják bontani a NER-t, de állítólag a 2010 el?tti rendszerhez sem kívánnak visszatérni. A Tisza Párt (a NER-b?l kivált) vezet?je, a több mint kétharmados – alkotmányozó – parlamenti többséggel rendelkez? új, gyakorlatilag teljhatalmú miniszterelnök többször meger?sítette, hogy radikális fordulatra készül a bel- és külpolitika, a közélet, a gazdaság, a társadalom, a kultúra minden területén.

Magyar Péter a „m?köd? és emberséges Magyarország” szlogenjével a nemzet egésze számára – tehát nemcsak a Tiszára voksoló nem egészen 3,4 millió embernek, hanem a majdnem két és fél millió Fidesz-szavazónak is – minden szépet és jót megígért, többek között azt, hogy a Tisza-kormány az els? perct?l fogva minden magyart szolgál, baloldalit és jobboldalit, konzervatívot, liberálist és szociáldemokratát.

Az új kormány irányt?je: „Politikánk alapja, hogy mindannyian szeretjük a hazánkat és mindannyian magyarok vagyunk. Újra megragadjuk a demokrácia, a függetlenség, az Európához való tartozás, a gazdasági fejl?dés és a társadalmi jólét esélyét.”

Hogy a szép szavakat milyen tettek követik, a deklarált jó szándéknak milyen következményei – sikerei vagy kudarcai – lesznek, hamarosan kiderül. Akár már száz nap elteltével, amikor éppen egy éve lesz annak, hogy Szent István napján Pannonhalmán Magyar Péter meghirdette a Szent István-programot. S akkor határozottan megígérte, hogy a tízpontos munkaterv mögött ott lesz a forrás, a határid?, a felel?sök, és a Tisza-kormány megalakulása utáni els? naptól negyedéves bontásban követik majd a program végrehajtását.

Emellett az is hamarost kiderül, hogyan valósítja meg a Tisza-kormány a „békés rendszerváltás” azon ígéreteit, mint például hogy meg?rzi a békét, és biztonságos, bevándorlóktól mentes ország maradunk. Vagy hogy beindul a gazdaság, mert hazahozzák az uniós forrásokat. Gondtalan fejl?dést biztosítanak a gyermekeknek, megtartják és kib?vítik a jelenlegi családtámogatási rendszert. A csökken? adók és az alacsonyabb infláció mindenkinek érezhet? könnyebbséget fog jelenteni a mindennapokban. Több pénz marad a családoknál, növekednek a bérek és a szociális juttatások. Nemcsak csökkentik az adókat, de igazságosabb is lesz az adórendszer, és a tisztes megélhetéshez elegend? lesz a megemelt és értékálló nyugdíj. És így tovább…

Mindez meseszép, mint ahogy az is, hogy – jól jegyezzük meg és kérjük számon! – „senkinek nem kell attól félnie, hogy a véleménye, hovatartozása miatt hátrány éri az életben, mert helyreállítjuk a jogállamot és a valódi demokráciát”. Ugyancsak hangzatos ígéret a zéró tolerancia hirdetése a korrupció minden formájával szemben, az elmúlt húsz év korrupciós ügyeinek, gazdasági és politikai visszaéléseinek a feltárása, továbbá a fékek és ellensúlyok rendszerének, a demokratikus jogállam m?ködésének helyreállítása.

Mindez a magyar köznyelvben jól hangzik, és nagyon reméljük, hogy a Tisza-féle értelmez? szótárban a helyreállítás nem lerombolást, az elszámoltatás nem leszámolást, az igazságtétel nem bosszúállást, a jogállam nem justizmordot jelent, és a „szeretetországot” nem gy?löletre, félelemre, hazugságra és jogtiprásra kívánják felépíteni.

Tény és való, Magyar Péternek (és általa irányított parlamenti frakciónak, illetve kormánynak) mind a hatalma, mind a felel?ssége példátlanul nagy, amivel könny? lesz élni, de talán még könnyebb visszaélni. Ez a valóság, amit

tudomásul kell venni, még ha nem is mindenki örül neki. Sem bels?, sem külföldi (uniós) korlátok nem nagyon akadályozzák majd az új magyar kormányf?t abban, hogy megvalósítsa csodálatos ígéreteit és valódi szándékait, elképzeléseit. Ha netán mégsem azt tenné, amit megígért, abból az következne, hogy vagy hazudott, vagy alkalmatlan. És

mivel a – részben jogos, részben mesterségesen gerjesztett, túlf?tött, irreális – választói várakozások még a gigantikus ígéreteknél is nagyobbak, a türelmetlenség, az elégedetlenség, a frusztráció és a harag el?bb-utóbb óhatatlanul bekövetkezik. De akkor már kés? lesz azt mondani, hogy anyám, én nem ilyen lovat akartam.

Mindazonáltal nemcsak a Tiszára szavazó hatalmas, roppant heterogén, nagyrészt „hitetlen, csodára váró” (lásd József Attila) tömeg, hanem a két és fél millió Fidesz-szavazónak is az az érdeke, hogy az új kormány sikeres legyen. Hogy a haza fényre der?ljön (lásd Kölcsey). De ebben a vesztesek számára nehéz helyzetben, mid?n „szív és pohár tele búval, borral” (lásd Vörösmarty) nem elég, hogy pusztán passzív drukkerek vagy netán – a minél rosszabb, annál jobb bolsevik formula jegyében – ellendrukkerek legyünk. És az sem elégséges, ha a vert hadainkat hosszú id?n át vezet? politikusok visszavonulnak a parlamenti küzd?tér?l.

Akkor merre tovább, magyar patrióták? Jeles el?deink tanítása szerint többféle magatartás is lehetséges. A zsidó származású keresztény vértanú, az egyik legnagyobb magyar költ? 1944-ben, a halál küszöbén ezt írta:

Ember vigyázz, figyeld meg jól világod: / ez volt a múlt, emez a vad jelen, – / hordozd szivedben. Éld e rossz világot / és mindig tudd, hogy mit kell tenned érte, / hogy más legyen.

Tehát Radnóti szerint élni kell ebben a világban, bármilyen rossz, figyelni és megérteni, mi történik, és késznek, képesnek kell lennünk a változtatásra, a jobbításra. Néhány évvel korábban, 1940 elején Móricz Zsigmond az általa f?szerkesztett Kelet Népe folyóiratban meghirdette a „Hagyd a politikát: építkezz!” jelszót, s ugyanott, ugyanakkor jelent meg Németh László egyik rövid, de annál fontosabb újságcikke Magyarok, kibékülni! címmel. A nagy magyar gondolkodó író, „az üdvösségügy lángelméje” (Heged?s Loránt református polihisztor kifejezése) kifejtette, bizonyos emberek azért harcolnak, hogy Magyarország magyar maradjon, de „mi azért harcolunk, hogy magyarrá legyen”.

Azok az igaz magyarok, akik egy igazságosabb, szabadabb, emberibb, európaibb és istenesebb Magyarországot akarnak elszántan és szervezetten építeni, béküljenek ki egymással és tartsanak össze,

s akkor a többség (amely mindig lézeng) hozzájuk fog alkalmazkodni – indítványozta a min?ség forradalmára, aki az akkori fiataloknak Ady versével üzent:

Kinek ön-énje nem hazug / S nem hord össze hetet s havat. / Tartsd magad, / Mert most az a leggazdagabb, / Ki várni érez, várni tud.

Figyelni, építkezni, összetartani és kitartani, várni és készülni – ez a lehet?sége és feladata mindazoknak, akik április 12-én csalódtak és megszomorodtak, és mindazoknak (bárkire szavaztak), akiknek elegük van a gy?löletb?l, a hazugságokból, a verbális polgárháborúból, a „perc-emberkék dáridójából” és egy normális, békés, szabad és rendes hazában szeretnének élni. Remélhet?leg egyre többen felismerik majd: a magyar identitású és érzelm? honfiaknak (nemt?l, kortól, származástól, életformától, világnézett?l, ideológiai, pártpolitikai rokonszenvt?l függetlenül) együtt kell tenniük, küzdeniük azért, hogy ez a világ más – jobb – legyen. Ahogy az öreg Faust bölcsen mondta: „szabadság, élet nem jár, csak azoknak, kiknek naponta kell kivívniuk”.

De mindennek elengedhetetlen el?feltétele

az önismeret, az önkritika, a b?nbánat és kölcsönös megbocsátás, az öntisztulás és a lelki újjászületés. Gy?ztes és vesztes oldalon egyaránt! Mert újra és újra ugyanazokat a hibákat, vétkeket, mulasztásokat elkövetni, és várni, hogy az eredmény más legyen – az bizony ?rültség, vagy ami még rosszabb, ostobaság. S aki ostoba, az eleve alkalmatlan mások képviseletére, szolgálatára, pláne vezetésére!

Jó volna, ha ezt minden politikus és a közügyekben, a közvélemény, közhangulat formálásában részt vev? polgártársunk az eszébe vésné. Jó volna, ha végre azokra figyelnénk és azokat követnénk, akik a magyarok közti kibékülést, megbékélést és összetartozást hirdetik és szolgálják – nemcsak szavakkal, de tettekkel is. Ez túl van a napi politikán, a médiában, a közösséginek mondott online platformokon folyó primitív, ostoba és terméketlen, gyakran agresszív, alpári, mások személyes méltóságát semmibe vev? csetepatékon, de innen az értelmes,

normális, használó és épít? kommunikáción. A komoly, tisztességes, konstruktív párbeszéden. Amely a különböz? – gyakran egymással szembenálló – individuumokból összetartó és együttm?köd?, életképes közösségeket és hazát akar teremteni, építeni, er?síteni. Nem csak a magasban, de ezen a földön is.

Most, egy új korszak – új rendszer – hajnalán sok egyéb kérdés mellett az is eld?l, ki vállalkozik és ki alkalmas erre a nem kis feladatra.

Faggyas Sándor - www.magyarnemzet.hu

Ajánló